

ילדי חפצי'בה טוהר הנהג מאשמה.

דפנה ברק דיבנה עם הנהג ואמו

אין אישום!

אין דבר מוצע יותר מגופה של ילד, ארון קטן מירות, שעוצב על פי מיתותיו של מי שלא הספיק עריין לגדול, להתפתח.

אין דבר מחריד יותר מאשר להיות הנהג שרס את הילד. גם אם אין האשם בו, בוודאי השתנו חייו של אותו נהג ומישפחתו ללא היכר. בוודאי הפכו בנייהמישפחה שוב ושוב כמוחם. מה היה קורה אילו... — אילו איתר לצאת בשניה וחצי מהבית, אילו היה חולה באותו היום והיה נותר במיטתו. רגי שות'אשמה, ההרגשה שלא מגיע לי שיהיה לי טובי' הסתגרות — כל אלה הם, בוודאי, היומיום של אותו נהג. ב'31 ביולי 1986 התעורר שימעון שוקרון, כן 26, כמרי יום ביומו, כשי עה 6 בבוקר. הוא התלבש ויצא להתניע את משאית הסמיטריילר שחנתה ליד

ביתו. אמו, ג'וליה, הכינה לו כוסית, אותה שתה, כהרגלו, במירפסת'הבית שבשכונת בית'אליעזר בחררה. כשעה 6.58 החתים את כרטיס'העי כודה שלו בשער'המיפעל פרי'טעי'ם. שבו עבד כנהג, והתייצב לפני מנהלו, לקבל את סידור'העבודה שלו. כשעה 8.03 יצא את שער'המיפעל לעבר נמל'חיפה, שם העמיס על משאי' תו מכולת'דיגים. כצהריים חזר למיפ' על, ובשעה 2.40 יצא שוב את שעריו, לכיוון מושבי חבל'תענר. שם העמיס על רכבו 42 מיכלי עגבניות, כמישקל 20 טון. כשעה 5.20 נהג ברכב העמוס לכיוון חדרה, עלה על כביש'התענכים. 10 דקות מאוחר יותר אירעה התאונה שי' החרידה את המדינה — משאיתו של שוקרון התנגשה במכונית טראוויס שי'

אם ג'וליה שוקרון

אני יודעת מה זה לאבד ילד...

באה מולה. המשאית עלתה כאש, ר'10 מילדי קיבוץ חפצי'בה, שהיו בטראור זיט. נהרגו.

שוקרון הצליח להימלט ממשאית' התופת. למרות ההלם שאחו בו, אחו כמטף וניסה, לשווא, לכבות את האש. מובן שהרחות, שטערו במדינה, הכי תיבו את הצורך בשער'לעזואל — שוקרון, כמובן. הצעיר החררתי נאלץ לבלות שבוע בתא'המעצר כעפולה, ר' לולא השופט עודד גרשון, היה מבלה שם אף יותר, על פי דרישת כא'כוח המישטרה (העולם הזה 13.8.86).

השבוע פורסם כי לא נמצא דבר נגד שוקרון, ולא יוגש נגדו כתב אישום בעניין התאונה.

„הוא היה חצי מת!“

ש בתי אל מישפחת שוקרון. ניסיר תי לבדוק מה עבר עליהם בשנתי יים וחצי מאז התאונה הוועתית.

מישפחת הנהג, הסתכר לי, היא קור' בו, ולא רק מישפחות הניספים. על שיחתי עם ג'וליה ודויד שוקרון, הוריו של הנהג, ריחפה מילה אחת: „גורל“.

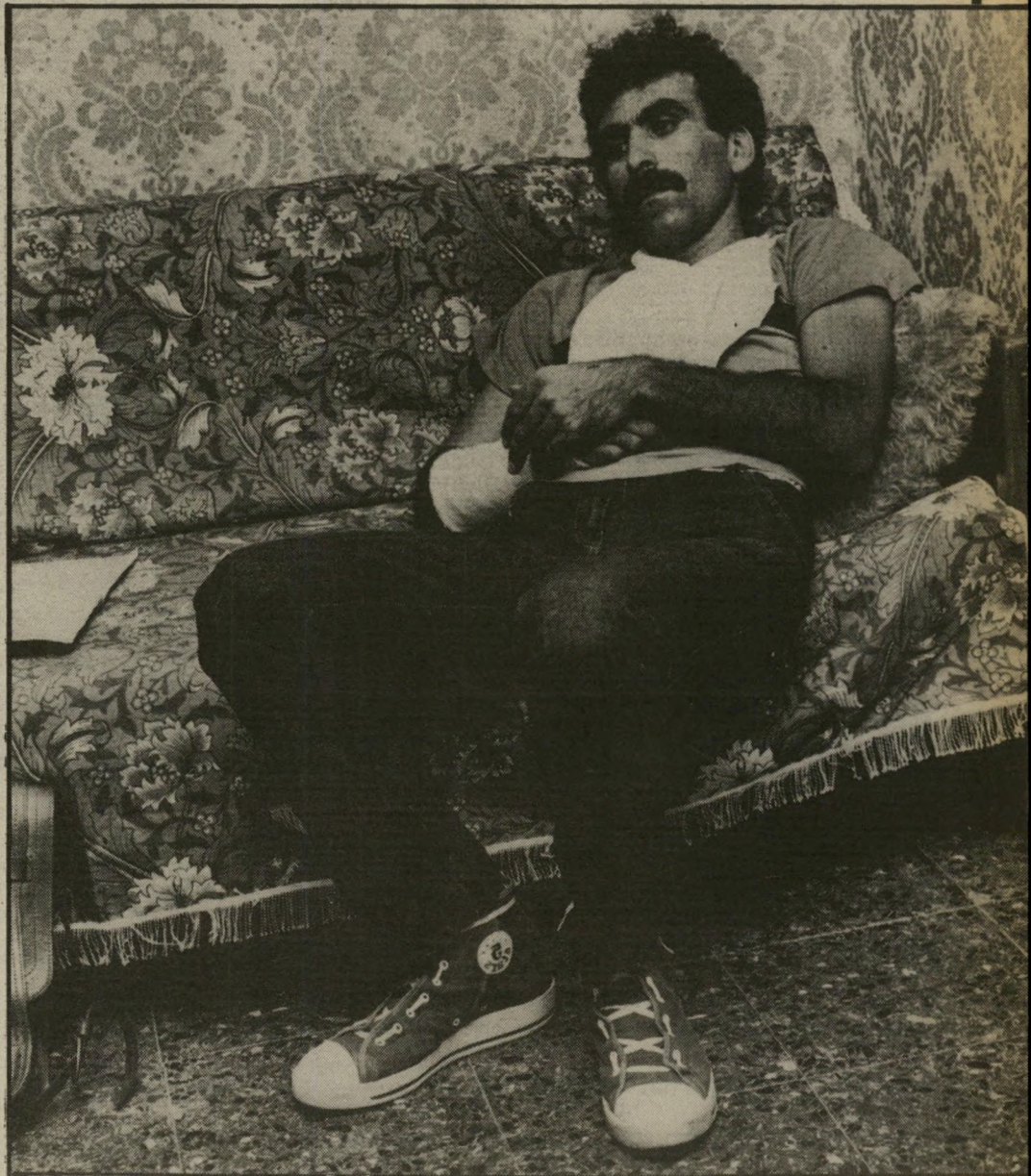
„מי אמר לך ששימעון ווכה? הפ' תיע אותי דויד, אביו. מה, הודיעו כי רדיו? לא שמענו בכלל! לא קיבלנו שום הודעה מהמישטרה, ברצינות! מישזו שמע משהו בנל'צה'יל ובא לספר לנו. אמרתי: שטויות! אם לא הודיעו לנו מהמישטרה — זה בטוח שטויות...“

שימעון מחכה לזה, כטח מחכה. כינת' יים, הוא עובר כמיפעל (פרי'טעי'ם), מסתובב קצת, מחכה. נו, מה הוא יכול לעשות?!

ג'וליה, אמו של שוקרון, תיארה כשי' פה פשוטה, אך כרגישות רבה, מה עבר על מישפחתה בשנתיים וחצי האחרוי' נות.

וכך אמרה:

הוא (שימעון) מאוד לא רגוע. מאוד קשה לו לרבר על זה. הוא יודע שהוא היה בסדר גמור. את מבינה? הוא היה בסדר גמור! מהרגע הראשון, אמרתי שאני יודעת מה גידלתי בכית, אבל מייד אחרי שזה קרה, עשו ממנו חיה. היה כוח ליכולך בעיתונאים! לא ידעת... (המשך בעמוד 42)

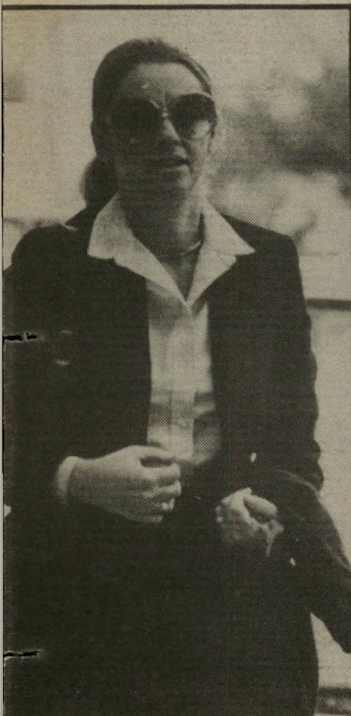

נהג שוקרון אחרי האסון, בחורה לא רוצה אחר שיושב לבד כל היום...

מלכת השלג

(המשך מעמוד 9)

שנה, סיפרה כי את המישפט הראשון כחייה שמעה כאשר היתה בקורסיקצי' נות, בעת לימוד חוק השיפוט הצבאי. היא יצאה משם כהרגשה שמישפט זה מלל חסר'שחר, ובינבז זמן נורא. אבל כאשר הלכה להירשם ללי' מורים באוניברסיטה, דחף אותה יצרה להירשם דווקא למישפטים. אחרי שי' התחילה ללמוד, נכבשה בקיסמו של המיקצוע, וראתה ער כמה היא מתאימה לו. כאשר התחילה להופיע בכת'ימישי' פט, חששה שלא תוכל לעמוד בכך, אבל במהרה התברר לה כי היא עושה זאת יפה מאוד, ואף נהנית. האמת היא שיש משהו מאוד מושך בעניין הור' פעה, זה מעין סס, סיפרה. היא הלכה

פרקליטה בייניש קיסמו של המיקצוע

מחיל אל חיל, ועברה לצירים של גדולי המישפטנים בפרקליטות'המדינה. כאשר היה פרקליט'המדינה, בלט' מן, עסוק במישפט ג'ון דמיאניוק, ניר הלה בייניש בפועל את הפרקליטות. זמן רב גם תיפקדה כפרקליטת מחוז ירושלים, ללא התואר, ואנשי הפרק ליטות נהגו לפנות אליה ולהתייעץ בה. אחותה הבכירה של דורית בייניש, פנינה, היא אשתו של מייק הררי, איש המוסד בדימוס, שהתפרסם בשנה שעב'

בקורסיקצי'נות למדה את חוק השיפוט הצבאי

וחשבה שמישפט זה מלל חסר'שחר

וביזבז זמן נורא, אבל לבסוף נכבשה

רה בגלל מעורכותו בענייני ממשלת' פנמה.

„אנחנו מבכים על מינויה בכלל'כ. היא תביא כבוד לתפקיד,“ אמרו מישי' פטנים להעולם הזה, „אבל אנתנו מק' וויס ששר'המישפטים החדש, דן מרי' דור, שהראה אומץ ומינה אותה כמינוי ראשון, ימשיך בכיוון זה ויעשה גם את יתר השינויים הדרושים. כמו, למשל, החלפתו של היועץ המישפטי, יוסף חריש“.

העולם הזה 2679